

ἐν γένει πᾶν τὸ διὰ τοῦ τύπου διαδιδόμενον. Ἐπὶ τοῦ πα-
 ρόντος διακωδωνίζομεν τὴν νέαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν :
Φέρετε χαρτὶ εἰς Ἀθήνας !

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

κάμνει τὴν ἐκκαθάρισίν του.

Μετὰ τὴν ἐνσκήψασαν ἐν αὐτῷ ἀχρηματίαν καὶ τὰ ἐξ αὐ-
 τῆς κρούσματα, εἶναι πολλὰ φυσικὴ ἢ κάθαρσις τοῦ αὐτῆ
 μεθ' ἣν θὰ ἐλευθεροκοινωνήσῃ καὶ πάλιν.

Οἱ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἄς κυττάξωσι μαζῆ μετὰ τὰ φῶτα
 νὰ φωτισθῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ μὴν τρέχωσι τοῦ λοιποῦ εἰς
 τὰ σκοτεινά.

Ἐν τούτοις καὶ κατὰ τὴν γενομένην ἐκκαθάρισιν ἀκούσαμεν
 ἀκομή, παράπονα χρηματοφυγίας καὶ φόβους **φαληρικούς**.

Ἄς προσέξωσιν, ἄς προσέξωσι ! Τὰ Λαύρια ζητοῦνται
 εἰς τὰς 189, καὶ αἱ Πιστωτικαὶ δεικνύουσι τάσιν ὑψώσεως,
 αἱ λοιπαὶ μετοχαὶ διατελοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν.

Καὶ αἱ παρεμπεσοῦσαι πολλαὶ ἐσθραὶ συντείνουν εἰς τὴν
 ἀπραξίαν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἀλλὰ μετὰ τὰ φῶτα θὰ
 ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐργασίαι ἐρρωμενεέστερον.

Τὸ χρηματιστήριον μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης θὰ ἐξαγνίζε-
 ται εἰς τὸ **πουργατόριόν του.**

Μάγκας.

ΕΡΧΟΜΑΙ

Ἰδοὺ καὶ πάλι ἔρχομαι στὴ χαμηλὴ σας σφαῖρα !
 τόσον καιρὸ σὲ σύννεφα καὶ οὐρανοὺς πετοῦσα,
 ἐφοίσκωνα μὲ καθαρὸ ποιήσεως ἀέρι,
 καὶ ἔτρωγα τὴ δίψα μου, καὶ μ' ἔτρωγε κι' ἡ Μοῦσα.
 Δός του ἐγὼ, δός του κι' αὐτὴ, καὶ δός του τίρι λίρι,
 ἐλαμπικάραμε κι' οἱ δύο κι' ἐγίναμε σάνι ταῖροι.

Ἐμπρός, βαρδᾶτε, κι' ἔρχομαι, γενναῖοι πατριῶται...
 ἔχετε νέα πάντοτε ὠραία καὶ πολλὰ ;
 πῶς ; πῆγατε ἀπὸ Βλογιά, τοῦ Ἄστως δημόται ;
 πιστεύω, δόξα τῷ θεῷ, πῶς ; πῆγατε καλά.
 Τὸ μαρτυροῦν τῆς μούρης σας ἢ τόσαις φλυκταινίδες,
 τὸ μαρτυρεῖ κι' ὁ δήμαρχος κι' ἡ μαύραις πινακίδες.

Ἐμαθα δὲ πῶς πιάσθησαν μέσ' στὴ Βουλὴ καὶ πάλι,
 πῶς ὤρμησε ὁ Μάνδαλος κατὰ τοῦ Χράπα, Χράπα,
 πῶς τοῦ Τρικουπῆ ἰσάστισε τὸ ἀγγλικὸ κεφάλι,
 κι' ἔφαγε τοῦ Μανδάλου του τὸ μάγουλο μὲ φάπα.
 Ὅμως αὐτὰ δὲν προξενοῦν ἐντύπωσιν σ' ἐμένα,
 μοῦ φαίνονται σάν πράγματα πολὺ συνειθισμένα.

Ἄν δὲν ἀκούσω στὴ βουλὴ πῶς ἀναψε φουρνέλο,
 ἂν στὸν ἀέρα δὲν ἰδῶ τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας,
 κι' ἂν τὸν Σταμούλη δὲν ἰδῶ, χωρὶς ψηλὸ καππέλο,
 νὰ πέφτῃ κατακέφαλα ἀπ' τοὺς ἕψηλους αἰθέρας,
 καμμία εὐχαρίστησι ποτὲ μου δὲν θὰ νοιώσω,
 κι' οὔτε ποτὲ μου προσοχὴ στῆς χαστουκιαῖς θὰ δώσω.

Ἐμαθα δὲ κι' ὁ κύριος τοῦ κράτους Κυβερνήτης,
 καὶ Ὁσμανιὲ παράσημο πῶς ἔχει 'στὸ σεντούκι,
 γιὰ souvenir τοῦ Καραλῆ τοῦ τῶστειλ' ὁ Χαμίτης,
 καὶ τώρα κάθεται μ' αὐτὸ 'στὸ Σιδηροπαλοῦκι.
 Ἔτσι γλυκὰ οἱ πόλεμοι τελερῶνουν 'στὴν Ἑλλάδα,
 ἢ μ' ἓνα ἄστρο Ὁσμανιέ, ἢ μὲ...μακαρονάδα.

Ἐμαθα δὲ πῶς ἔπεσε καὶ μὲ ἐπιδημία
 ἀλλόκοτη, παράξενη σὴν εἶδος φρενιασμοῦ,
 ἀδειάζει ἀσυνείδητα τοῦ ἔθνους τὰ Ταμεία,
 καὶ τόνομα τῆς ἔδωσαν τοῦ **Πατριωτισμοῦ**.
 Τόσον καιρὸ ἐθέριζε τὸ προσφιλές μας Κράτος,
 καὶ μόλις ἀκεκάλυψαν τὴ φύσιν της ἐσχάτως,

Ἦ ! ἔλα, Πατριωτισμέ, εἰς ὄλων μας τὸ σῶμα,
 χρυσὴ ἀρρώστια, φέρε μας, τὰ νεῦρα ἄνω κάτω,
 ν' ἀπλώνουμε τὰ χεῖρα μας, ν' ἀνοίγουμε τὸ στόμα,
 κι' οὔτε ταμειὸ πουθενὰ νὰ θρίσκεται γεμάτο.

Ἦ ! ἔλα ν' ἀρρωστήσουμε ἀπὸ πατρίδα ὄλοι,
 καὶ κλέβωντας κι' ἀρπάζοντας νὰ φθάσουμε 'στὴν Πόλι.

Σουρῆς.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

(ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ.)

Ὁ κ. Χατζῆ Πέτρος ἀρχίζει νὰ θυμῶνῃ διότι ὁ κόσμος
 ὀρμητικὸς ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ χοροῦ. Ὁ
 κόσμος εἶναι ἀκράτητος, ὁ δὲ κ. Ὑπασπιστὴς λαμβάνει ὑ-
 φος αὐστηροῦ στρατιωτικοῦ Ὑπομοιράρχου τῆς Χωροφυλα-
 κῆς. Ἀλλὰ τότε μία κυρία :

— Μήπως τοῦ λέγει, νομίζεις, ὅτι εἶσαι εἰς τὸν στρατῶ-
 να ἐδῶ ;

Καὶ τοῦ κόπτει τὸν ἀέρα.

Ὁ κ. Βλάχος κυττάζεται εἰς τὸν καθρέπτην ὀλίγας στιγ-
 μὰς πρὸ τοῦ φαγιτοῦ.

— Κύτταξε, βάζει εἰς τὰξιν τὴν ταινίαν του... .

— Καὶ τὴν ταινίαν τοῦ στομάχου του, διέκοψεν ἄλλος.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἰσπανίας φέρει στολὴν πεπαλαιωμένην
 τὰ φῶτα δίδουσιν εἰς αὐτὴν παράδοξον στίλβωμα μὲ νερά :

— Παρατήρησε, τί λαμπρὰ ποῦ στίλβει ! Ὅα εἶναι βερνι-
 κωμένη !

Ἐκτακτος περιποίησης τοῦ Βασιλέως πρὸς τοὺς ὁμογε-
 νεῖς καὶ τὰς ὁμογενεῖς.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἐρωτᾷ :

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι ;

Ἐκ παραλλήλου οἱ στρατιωτικοὶ ἐχόρευον ἀκατάσχετοι
 ὡς οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ οἱ
 ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐχόρευον ἀκα-
 τάβητοι, ὡς οἱ στρατιωτικοί.

Ὁ Ἀγαθόπουλος πρὸ τοῦ θεάματος αὐτοῦ :

— Βλέπεις, τί θὰ πῆ νὰ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς αὐστηρὸς, νὰ,
 πῶς τοὺς βάζει καὶ χορεύουνε.

Παρόν.